

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

248. An, & qualiter Resignans post resignationem teneatur solvere pensiones beneficio resignato aliàs impositas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

no 1550. cuius meminit Sperellus in *decis. fori Ecclies. decis. 82. n. 13.* Navar. in *sum. Bullar. tit. de benef. fructibus non exactis* apud Barb. *loc. cit. n. 78.* & quâ, ut *ibid.* Barb. disponitur, fructus, ubi non spectant ad cameram tanquam spolia, spectare ad successores, etiam quod maturati fuerint tempore beneficiati, dummodò realiter & cum effectu percepti non fuerint, & aliis bonis non incorporati, etiam quod per beneficiatos non stererit, quo minùs illos exegerit; imò etiam si pro eorum exactioe omnem diligentiam, judicialiter agendo, adhibuerint &c. et quod hac Bulla non videatur recepta, ut quò ad regna Hispaniarum testatur Garc. p. 2. c. 1. n. 102. Item quò ad statum Mediolanensem. n. 103. qualiter tamen hoc ipsum de non receptione illius in statu Mediolanensi elidat Rota, utiliter leges apud Barb. *loc. cit. n. 80.* uti & apud eundem *ibid. n. 81.* leges utiliter, quid de fructibus exactis, non exactis, pendentibus, à solo separatis constituerit concilium Mediolanense. 7. tit. de fruct. Eccl.

Questio 248. An. & qualiter resignans post resignationem teneatur solvere pensiones beneficio resignato alias impositas?

1. Respondeo primò in genere; resignationem tamdiu ad pensiones, census, collectas & cetera onera realia solvenda seu præstanda teneri, quantum fructus beneficii percipit. Barb. *jur. Eccl. l. 3. c. 15. n. 151.* Unde etiam si possessor beneficii post solutam à se pensionem cogatur fructus restituere (intellige quia possidet sine titulo canonico) pensiones jam solutas computare potest. Barb. *loc. cit. Paris. l. 1. q. 8. n. 43.* citans Gig. *conf. 124. n. 1.* Hinc

2. Respondeo secundò: purè seu simpliciter resignans post admissam resignationem non tenetur amplius solvere pensionem, aliâque onera realia beneficio imposita. Barb. *loc. cit. & depr. Ep. p. 3. alleg. 120. n. 1.* citans Gig. *de pens. q. 63. n. 2.* Bursat. *conf. 30. l. 4. & c. Paris. loc. cit. n. 22.* Pensio siquidem imponitur super fructibus beneficii, ut habet communis, adeoque, cum resignans post admissam resignationem fructus percipere nequit amplius, præstare hoc onus reale deinceps non tenetur; quia cessante in illo causa assignationis pensionis, quæ est perceptio fructuum, cessabit quoque in illo obligatio solvendi illam. Barb. *loc. cit. Paris. à n. 2.* Non secus ac ea cessat per mortem naturalem beneficiati, dum resignatio est mors civilis, & resignans dicitur mortuus quoad beneficium. Paris. *à n. 5.* Porro in hoc casu simplicis resignationis tenetur successor in beneficio resignato eidem impositam pensionem solvere. Paris. *cit. n. 22.* quia pensio super fructibus constituta est onus reale, sicut sunt decimæ, census & collectæ, ut gl. *penult. in c. nisi essent. de probat. Gemin. & alii communiter in c. ult. de off. ordinar. in 6.* adeoque transit cum ipsa re in singularem successorem & in possessorem, qui pro pensione venit conveniendus. Paris. *loc. cit. n. 30. & 31.* citans *c. si quis Lat. n. 16. q. 1. & c. 1. de solut. Gig. de pens. q. 43. & conf. 124. n. 1. C. Paris. conf. 82. n. 2. & 36. vol. 4.* & acceptans beneficium pensione gravatum videtur se obligare ad onera realia imposita beneficio. Paris. *n. 28.* citans Gig. *de pens. q. 51.* Caputaq. *decis. 302. l. 2.* Hinc etiam de stylo communi, dum imponitur pensio aliqua in literis Apostolicis, apponuntur hæc verba: *per dictum modernum, vel ejus in eadem Ecclesia successorem.* Paris. *cit. n. 32.* ex Bursat. *conf. 361. n. 12. vol. 1. &c.* Quòd si verò beneficium purè resignatum non conferatur statim; pensio ad

veniente tempore solutionis debetur ex fructibus ab economo. Paris. *cit. q. 8. n. 23.* citans Gig. *de pens. q. 65. per cor. Bursat. conf. 361. n. 24. vol. 4. & n. 24.* subdens in regno Neapolitano, cum fructus interea spectent ad cameram Apostolicam, hanc teneri solvere pensionem pro rata; in Gallia autem à tempore aperta regalix, seu à die vacationis Episcopatus usque ad subrogationem alterius non solvi pensionem, sed fructus integros solvi Regi.

3. Respondeo tertio: in resignatione in favorem post admissam resignationem à Superiore, & acceptatam à resignatario resignans liberatur onere solvendi pensionem. Paris. *loc. cit. n. 25. juncto n. 27.* citans pro hoc Rot. in *Casar. August. vicarie S. Regidii. Rossiniac. de benef. c. 14. n. 26. &c.* ita ut resignans ad effectum, ut ipse liberetur onere solvendi pensionem, debeat probare, resignatarium acceptasse resignationem. Paris. *n. 26.* citans Rot. in *Gratianopol. pens. 7. Julii 1539.* Bursat. *conf. 361. n. 26.* Sarn. *decis. 159. l. 1. &c.* quia præsumitur mansisse in detentatione, & regulariter acceptatio resignationis requiritur. Paris. *n. 27.* Contra resignatarius à tempore acceptate resignationis (quam probatur acceptasse, si consensit supplicationi. Paris. *n. 29.*) habet onus solvendi pensionem. Paris. *n. 25.* citans Rot. in *Neffina pensio. 10. Febr. 1558.* nam resignatarius possessor est legitimus in beneficio resignato. Paris. *loc. cit. n. 32.* citans AA. communiter in *c. nisi. de prebend. & verbum Successor omnes & quoscunque possessores comprehendit.* Paris. *n. 33.* ex C. Parisio *conf. 82. vol. 4.* Mandol. in *reg. ult. 33. q. 1. 4. n. 11. &c.* & resignatario à tempore præstiti consensûs debentur fructus, adeoque ab eo tempore obligatus existit. Paris. *n. 50.*

4. Respondeo quartò: illud, quod dictum, resignantem non teneri amplius solvere pensionem post resignationem admissam, & in resignatione in favorem post eandem acceptatam à resignatario ita ampliandum, ut procedat. Primò, etiam si consensisset aliàs illi pensioni beneficio impositæ. Paris. *loc. cit. n. 9.* dicens esse communem. Secundò, etiam si resignans, qui consensit impositioni pensionis, promississet aliàs sub fidejussione illam solvere, datâ securitate banchariâ per triennium vel plures annos, ut fieri solet in curia, adhuc post resignationem non tenetur solvere, & cautio illa bancharia expirat, & fidejussores non tenentur; cum enim promiserit & obligarit se ad solutionem pensionis, ut rector & Dominus beneficii & fructuum, cessante per resignationem beneficio, cessat dicta obligatio, juxta *c. cum cessante. de appellat. Paris. n. 10.* dicens esse communem. Idem esse de eo, qui contentiens impositioni pensionis obligasset se in forma Camera, & cum juramento, tradit Paris. *n. 11.* citans Bursat. *conf. 361. n. 1. & seq. vol. 4.* testante in sic pluries à Rota resolutum, Rationem etiam hujus subdit à n. 13. quòd obligatio in forma Camera non plus liget, quam actus ipse, cujus naturam sequitur, sicut & fidejussio & juramentum; adeoque licet in hoc obligatio sit personalis, tamen extinguitur cessante causa fructuum, dum, qui non habet fructus, pensionem solvere non potest, ut Ferrer. *conf. 139. n. 5.* Contra id ipsum limitatur; nimirum quòd resignans etiam post admissam resignationem adhuc teneatur solvere pensionem Primò, si post resignationem se obligaret solvere pensionem, quæ jam antiquitus erat imposita beneficio illi resignato, idque vi novæ hujus obligationis; non enim prohibetur quis fide juberet pro alio, ac se

& bona sua obligare. Paris. n. 16. & 17. Secundò: quòd teneatur solvere pensiones decursas usque ad diem resignationis, & nondum solutas, Paris. n. 18. dicens esse communem. Tertio: dum resignatio in fraudem facta esset; quia culpa nemini debet patrocinari. Paris. n. 19. ex Gamb. de pot. Leg. cit. de pens. l. 6. n. 423. dicente, teneri talem ad interesse. Quarto: si mox à resignatione ad idem beneficium resignatum reassumeretur, eò quòd talis, moraliter loquendo, videatur non resignasse, & habetur, ac si in beneficio semper mansisset: Paris. n. 20. citans Gambat. ubi ante n. 424. Secus vero, si ad idem beneficium, ex intervallo fuisset reassumptus; nam tunc teneatur pro tempore, quo illud possidet, & fructus percipit. Paris. n. 21. dicens communem. Quinto: dum resignans post admissam resignationem fructus percipit bonà fide usque ad tempus notitiæ de admissa resignatione; tunc enim etiam post admissam resignationem ad pensionem pro rata illius temporis obligatur, Barb. juris Eccl. l. 3. c. 15. n. 151.

5. Respondeo quintò: Illud quoque, quòd resignatarius teneatur admissà resignatione solvere pensionem, ampliandum primò; ut procedat, etiam si eo invito fuisset imposita beneficio, & vel ipsi resignanti reservata; nihil enim vetat, quo minus eo invito pensio beneficio imponi possit, & etiam resignanti reservari. Paris. cit. q. 8. n. 35. citans Felia. in c. ad audientiam n. 5. Caccialup. de pens. q. 5. n. 5. Idque etiam si in literis Apostolicis, in quibus constituta est pensio, nihil dicatur de successoribus. Paris. ibid. citans eundem Caccialup. ubi ante q. 9. Ferrer. conf. 319. n. 4. l. 2. Rebuff. de pacif. possess. n. 126. Et quamvis resignatarius acceptando beneficium gravatum pensione videatur veluti contrahere. Paris. n. 36. obligatio tamen solvendi pensionem super beneficio, non tam constituitur ex contractu & conventionione partium, quam ex sola Papæ auctoritate & concessione, à quo totum hujusmodi negotium dependet. Paris. n. 34. citans Gig. de pens. conf. 31. n. 10. Secundo: ut procedat, etiam si resignatio facta fuisset nulliter. Paris. n. 44. citans Rot. in hispal. pens. de 10. Junii. 1541. qui enim percipit fructus (qualiter suppono in hoc casu resignatarium nihilominus percipere fructus) teneatur ad onus reale, absque eo, quòd inspiciatur jus illius. Paris. cit. n. 44. juxta doctrinam, ut ait, communiter receptam Bart. in l. 1. c. de ann. & tribut. Unde etiam intrusus, ex quo beneficium habet, & fructus percipit, teneatur ad pensionem, & non verus beneficiarius. Paris. n. 37. ex Gig. conf. 29. per tot. Non secus ac intrusus, & non verus beneficiarius in casu perceptionis fructuum teneatur ad subsidium charitativum, ut Bellenz. de subsid. char. q. 24. Paris. n. 38. Tertio: ut successor (præ sciendo tamen, an hic sit resignatarius, an alius ex resignatione simplice vel etiam absolute successor) secundum aliquos, puta, Caccialup. de pens. q. 11. Gig. q. 39. n. 13. Burs. conf. 361. n. 20. qui etiam dicat esse communem & probabilem, Rotam in Senensi & Melitensi, & alios apud Paris. n. 40. teneatur ad pensiones decursas tempore prædecessoris mortui, sicut possessor fundi teneatur ad decimas prædiales de præterito non solutas juxta Gig. de pens. q. 14. & alios apud Paris. n. 41. quamvis Castiador. apud eundem cit. n. 40. dicat, hanc sententiam, seu hoc ipsum necdum terminatum judicio Romano. E contra hoc ipsum de solvendâ à resignatario pensionelimitandum, ita ut eam solvere non teneatur, si fortuito casu non percipit

fructus, sed liberetur cedendo actiones contra eos, si qui fortè manu hostili vel alio modo eas perceperint. Paris. cit. q. 8. n. 48. citans Rot. in Novar. 1544. Bursat. conf. 361. n. 29. nisi forte in literis, in quibus constituta pensio, dictum fuisset; etiam si fructus non perciperet; in hoc enim casu teneatur solvere nihilominus pensionem. Paris. ibid. n. 49. citans Gig. de pens. q. 62. nu. 10. Quamvis & in hoc casu liberetur ab ea solvenda, si per multos annos non percepisset fructus; nam promissio illa intelligitur de uno vel altero anno, seu paucis saltem annis. Porro, quòd dictum hucusque de pensione, idem dicendum de aliis oneribus similibus beneficio incumbentibus; cum æquum sit, ut, qui possidet beneficium, & fructus exinde percipit, teneatur quoque ejusmodi onera ferre. Paris. loc. cit. num. 53.

Questio 249. An, & qualiter, & quando resignans deobligetur recitare horas Canonicas, & resignatarius incipiat ad illas teneri?

1. Respondeo ad primum: Resignans tantum ratione beneficii & aliàs non ratione Ordinis majoris, aut religionis, aut fortè aliunde astrictus recitare horas, ad eas recitandas amplius non teneatur post resignationem admissam. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 15. n. 152. Paris. de resign. l. 1. q. 9. n. 1. citans Nav. in tr. de hor. can. c. 7. n. 19. cum enim ea obligatio pure nascitur ex beneficio, eo cessante percessionem, cessabit & illa, juxta c. cessante. de appell. & Tiraq. in Tr. cessante causa, Paris. Barb. l. cit. Et si is, qui non percipit fructus beneficii sui; nec per quem stat, quò minus eos percipiat, deobligatur à recitandis horis, ut Nav. loc. cit. n. 28. cum communi, multò magis, ubi resignans necjuss amplius habet in beneficio, nec fructus percipit, Barb. loc. cit. Paris. n. 3. & 4. Hinc limitatur quoque responsio. Nam dum resignans interim, dum eionon constat de resignatione facta v. g. per procuratorem suum, vel de admissione illius à Superiore, vel etiam de acceptance illius à resignatario, percipit bonà fide fructus, eòsq; consumit, teneri eum ad recitandas interim horas censet. Barb. loc. cit. Item resignantem illum, cui à Papa loco pensionis assignati essent fructus omnes beneficii resignati, teneri ad horas tradit Paris. loc. cit. n. 5. citans pro hoc Nav. ubi ante nu. 30. quia talis, ut sit idem ex Nav. tunc verè beneficiarius esset. Cujus tamen contrarium, nimirum nec talem pensionarium teneri ad horas tenet Hurtado de rasi. p. 1. l. 5. ref. 9. subresol. 17. num. 7. & 8. vide dicenda ad finem hujus questionis.

2. Respondeo ad secundum: Resignatarium teneri ad horas recitandas statim post collationem acceptatam; eò quòd exinde etiam antecaptam possessionem obveniat illi jus in beneficio & dominium, tradit Nav. loc. cit. n. 7. Contrarium tanquam verius, & ut ait, crebrius & in praxi observatum tradit Paris. loc. cit. n. 16. nimirum non teneri illum, nisi post captam possessionem, eò quòd ex tunc prius incipiat percipere fructus, & exinde computentur 6. illi menses, intra quos, si beneficiarius non recitet horas; privatur fructibus, & teneatur ad illos perceptos restituendos iuxta constitutionem Leonis X. quæ incipit: Super re. & quam innovavit Pius quintus in constitutione sua, quæ incipit: Ex proximo. cujus utriusque verba recitat Nav. in man. c. 25. n. 122. Verumtamen